

ONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA... I. n. 48... IN STRAINATATE... INSERTIUNI SI RECLAME...

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

ANUNCIURI:

Se primesc in strainatate: La D-nul Haasen... A. Opekik in Vienna, Stubenbaatei 2; Rudolf...

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de Viena, 29 Maiu.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ungară in aur) and Price (e.g., 87 75).

Cursul de Berlin, 20 Maiu.

Table with 2 columns: Item (e.g., Acțiunile Căilor ferate române) and Price (e.g., 34 60).

Cursul de București - Suceava

Table with 2 columns: Item (e.g., București) and Price (e.g., 8.15 n 10.00).

Cursul de Suceava - București

Table with 2 columns: Item (e.g., Suceava) and Price (e.g., 5.11 d 6.46).

Cursul de Verclorova - București

Table with 2 columns: Item (e.g., Verclorova) and Price (e.g., 7.40 d 10.40).

Cursul de Giurgiu - București

Table with 2 columns: Item (e.g., Giurgiu) and Price (e.g., 9.15 d 8.06 n).

IRI TELEGRAFICE

ALE 'TIMPULUI' (Agenția Havas). Serviciul de la 29 Maiu 4 ore seara... Constantinopol, 28 Maiu...

Viena, 29 Maiu.

Marele discutii expunerea de motive a lui Andrássy. Die Presse zice, că preparativele...

Atena, 29 Maiu.

Se vestește din Creta: După instrucțiunile date de d. Layard...

Lord Russell a murit.

Un consiliu de cabinet va hotărî asupra instrucțiilor ce se vor da...

Paris, 29 Maiu.

Midat-paşa a sosit la Paris. Va sta aici câteva zile. Pregătește o broșură intitulată...

Viena, 29 Maiu.

In delegația austriacă, răspunzând la o interpelare, contele Andrássy înfățișează...

BUCUREȘTI 19 MAIU

Dam astăzi primul loc următoarei dări de seamă, pe care o reproducem...

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Sedința de la 16 Maiu 1878.

La ordinea zilei e continuarea discuțiilor generale...

Cel d'antău dintre deputați înscriși la cuvânt, d. Maniu, ar dori ca adunarea să...

D. Titu Maiorescu.

D. Titu Maiorescu. D-lor deputați, cred că vă va părea lucru firesc, ca într-o materie...

desvolta într'un mod accesibil acestel majorității.

D-lor, până acum nu am avut ocaziune se vorbesc înaintea d-v. căci...

D-lor, am ascultat cu multă luare aminte...

D-lor, am ascultat cu multă luare aminte ceea ce au vorbit onor. preopinienți...

Atunci care este pripa cea mare...

Atunci care este pripa cea mare, care vă face să schimbați acum, în împrejurări...

D-lor, scuzați dacă pentru un minut...

D-lor, scuzați dacă pentru un minut, când pronunț cuvântul Constituțiune...

D. Holban. Celebri petițiune.

D. Holban. Celebri petițiune. D. Maiorescu. Da, în adevăr celebră. Am avut onoare...

Numai constituționalitatea acestel procedări nu se poate pune la îndoeală.

Numai constituționalitatea acestel procedări nu se poate pune la îndoeală. O zic aceasta...

Am citit câte-va foi de publicitate...

Am citit câte-va foi de publicitate și am auzit zicându-se, că conservatorii...

Voc. Foarte bine.

Voc. Foarte bine. D. T. Maiorescu. Fiindcă o reformă constituțională...

D. P. Ghica. Ați fi, dar n'ați fost.

D. P. Ghica. Ați fi, dar n'ați fost. D. T. Maiorescu. Dacă aud bine...

D. P. Ghica. Era un răspuns la zisele d-voastră.

D. P. Ghica. Era un răspuns la zisele d-voastră. D. T. Maiorescu. Eu nu am cunoscut...

Așa dar, d-lor, să revenim la Constituțiune.

Așa dar, d-lor, să revenim la Constituțiune. Constituțiunea, pe care o respectăm...

D-lor, raportul confundă tot me-reu aristocrație și democrație.

D-lor, raportul confundă tot me-reu aristocrație și democrație, un șir de idei...

gur. Este o părere greșită, și regret că o vîz în acest raport.

gur. Este o părere greșită, și regret că o vîz în acest raport, fiindcă dă o colorare...

Voc. Așa este.

Voc. Așa este. D. G. Cantili. Foarte exact.

D. T. Maiorescu. Este completamente fals, că pentru partizanii aristocrației...

Voc. Sunt multe.

Voc. Sunt multe. D. T. Maiorescu. Poate că voiți fi în stare să conving pe vre-unul...

O voce. I-ați făcut cunoștința acuma.

O voce. I-ați făcut cunoștința acuma. D. T. Maiorescu. Este Franța. Apoi bine...

D. D. I. Ghica. Dar acolo este aristocrația democratică.

D. D. I. Ghica. Dar acolo este aristocrația democratică. Cel mai mari aristocrați...

D. T. Maiorescu. Este aristocrație democratică, ziceți.

D. T. Maiorescu. Este aristocrație democratică, ziceți. D. D. I. Ghica. Ideile cele mai liberale...

D. T. Maiorescu. Primesc aceste explicațiuni.

D. T. Maiorescu. Primesc aceste explicațiuni ce bine-voiți a-mi da d. Ghica...

Pentru partizanii aristocrației, centralisațiunea le asigură dominațiunea.

Pentru partizanii aristocrației, centralisațiunea le asigură dominațiunea. D. Pake Protopopescu...

D. D. I. Ghica. Arbitrar.

D. D. I. Ghica. Arbitrar. D. T. Maiorescu. Atuncea raportul trebuia să releve...

D-lor, fac apel la aceia din d-v., cari cunosc puțin istoria.

D-lor, fac apel la aceia din d-v., cari cunosc puțin istoria, ca să sprijine aserțiunea...

Vrea să zică, d-lor, în ori-ce caz, cum există chestiunea, aceasta nu explică nimic, și raportul făcea mai bine de a lăsa chestiunea aceasta de aristocrație și democrație la o parte, și a nu vorbi de centralizare și de descentralizare, fiindcă sunt state aristocratice foarte liberale, și sunt state democratice foarte centralizate. Aceste două lucruri se împacă împreună.

Un al doilea lucru, ce aș fi dorit ca d. raportor să nu pue în raportul său, sunt aluziunile al căror tact mărturisesc că nu sunt în stare să înțeleagă, aluziunile la legea de la 1874, intru cât cuprinde elemente conservative de care am avut onoarea a vă vorbi: proprietatea teritorială. D-voastră d. raportor, ziceți că este dorința unanimă a națiunii careia îi corespunde proiectul d-v. de lege. Ați doară credeți d-v. că conservatorii, proprietarii teritoriali, cari au făcut legea de la 1874, nu fac parte din națiune? Ar fi de folosul nostru ca să afirmăm că națiunea sunt toți afară de proprietarii de teritoriu din România? Și dacă sunt proprietarii mai mari de cât d-v. poate să fie o nefericire și un ostracism pentru densii că au această pozițiune? De sigur nu. Apoi dacă vroiti să exprime legea aceea dorința unanimă a națiunii, care după apăsarea mea, spre dauna acestei representațiunii, nu este reprezentată suficient.—câci fără îndoială, d-lor deputați, dacă o lege comunală are să reprezinte interesele țerei,—este bine ca și acei cari s'au întâmplat să fie astăzi în minoritate, să fie într'un număr suficient reprezentați înaintea d-v., și dacă nu sunt, era bine să nu fie atacați în modul cum s'a făcut.

Vedeți cuvintele: „Crearea a două colegii în comunele rurale, adică colegiul proprietarilor mari cu impozit de 120 lei anual, care votează prin procurator, și colegiul țăranilor, este pasul spre înfeodare, este sistemul deja condamnat de această Adunare Legiuitoare. Dacă Constituțiunea a creat diferite colegii pentru Corpurile Legiuitoare, aceasta a făcut-o pentru cuvinte cari nu 'și au locul în privința alegerilor comunale, și nicăieri Constituțiunea nu a prescrip ca sistemul electorală; aplicată pentru Corpurile Legiuitoare, să fie aplicată și la comune și la județe. Din contra, la comune e nepractică, e absurdă, putem zice.”

Termenul fără îndoială este parlamentar, dară este tocmai la granița parlamentarismului, și cred că cu termeni de la graniță nu era bine a se lăsa încercarea unei Camere, care a lucrat și ea după ceea ce credea că este bine pentru națiune, precum credeți și d-v. că este bine cum lucrați astăzi. Unde ajungem, d-lor, dacă pe fiecare începem a califica ca asemenea termen lucrările reprezentanților antecedenti ai țerei? Și credeți d-v. că lucrarea care o faceți acum, dacă califica de absurdă Camera trecută, va fi o lucrare care va rămâne? Apoi, d. președinte al consiliului... cred că nu este o scădere pentru d. Protopopescu-Pache, dacă spun că d. președinte al consiliului, are ca om, mult mai multă experiență în țara aceasta despre asemenea lucruri de cât d-sa,—eri sau alăturei am citit în debaterile Senatului când era vorba, de ce? numai de administrațiunea eforiei spitalelor din București,—a zis următoarele foarte înțelepte cuvinte: „La București se vede că am avut mâna mai fericită când am numit administratori, cari au rămas până acum sub toate fluctuațiunile politice, și așa a prosperat înaintea; la Iași n'am avut aceași mână fericită: s'au schimbat cei cari 'i numisem la 1867, dar și astăzi caut să numesc alți oameni, cari să fie afară din fluctuațiunile politice, ca să facă să prospereze și epitropia spitalelor din Iași.”

Dacă dară este foarte adevărat aceasta pentru spitale, nu va fi oare foarte adevărat și pentru comune, și nu va fi bine ca lucrarea care o faceți d-v. să fie o împreună lucrare a tuturor? și nu ar fi grozav când acum după patru ani a reformei de

la 1874, ați face d-v. reformă, și peste alți 2, 3 ani... pardon, d-lor, câtă vreme credeți d-voastră că aveți să rămâneți cu regimul acesta? 4, 5, 10 ani, cât voiti; dar înțelegeți că are să vie un timp când acest regim va înceta și va veni altul...

D. Miclescu. Atunci va fi potopul. (Iaritate).

D. T. Maiorescu. Ești pare că nu respectați constituționalismul sub egida cărui ne aflăm, onorabile d-le Miclescu. Este lucru natural al regimului constituțional ca partidele să participe alternativ la putere. Se va întâmpla din nenorocire să vie la putere un partid care să nu aibă vederile d-v., așa e jocul constituțional.

D. B. Maniu. După 7 ani răi, 7 ani buni.

D. T. Maiorescu.—După 7 ani fie, dar ori când ar fi, cred că era mai bine, dacă raportul se prezenta ca un rezultat al dorințelor unanime ale țerei și nu se expunea prin cuvintele sale agresive.

Acum să mi dați voie să fac altă critică, critică mai esențială și aceea sper că va avea un echo în debaterile d-v.

D-lor, ceea ce face comisiunea d-v. nu este o descentralizare, așa de puțin încât eu unul m'am mirat când am văzut acest proiect de lege dat acum ca rezultatul ideilor de descentralizare a partidelor democratice din România și ca ultima floare a acelui articol din Constituțiune, care cere ca comuna să fie mai independentă și mai descentralizată. Ești bine, d-lor, v'ați dat de sigur seama în lumina și cunoștințele d-v. profunde, foarte profunde, ce înseamnă descentralizarea! În mod straniu, d. raportor ne dă numai definițiunea unui francez Coquelin despre ce înseamnă centralizare, dar nu zice ce este descentralizarea. D. raportor zice după Coquelin:

„Grămadirea în mâna unui guvern unic și central a tuturor atribuțiunilor puterii publice.”

Și apoi spune acest domn Coquelin toate primejdiile, ce se întâmplă într'un stat care are această centralizare.

Ce este însă descentralizarea? Descentralizarea v'ar putea lăsa în mâna autorității locale a unei părți esențiale din atribuțiile puterii publice. Nu ministerul, nu prefectul să se amestece în lucrările comunei, ci ea însăși să exerciteze câte-va lucrări esențiale. Aceasta va să zică descentralizarea.

Apoi, d-lor, care este chemarea comunei? O spuneți d-v. în capitol? De la art. 12 până la art. 17, o spune tot așa și legea de la 74, o spune tot așa și legea de la 64, și la această conglăsură admirabilă, sunteți toți de acord a zice, că aceasta este chemarea comunei. Comuna, care se compune din atâția locuitori, are următoarele sarcini. Sarcinile unei comune sunt:

Să aibă un local de primărie, o biserică, o casă pentru școală de băieți, o casă pentru școală de fete și un cimitir: toate acestea în bune condițiuni igienice.

Așa dar, biserică, școală, salubritatea publică, și la un alt articol, se vorbește și despre poliția comunală. Va să zică comuna va fi un centru local, care va avea să îngrijască de aceste interese ale locuitorilor ei. Apoi bine, d-lor deputați, le dați acestea în sarcina consiliului comunal? Ia citiți: „Fiecare comună trebuie să aibă cel puțin o casă pentru școala de băieți și o casă pentru școala de fete.” Și când citim raportul vedem că se zice: comunele sunt datoare a avea o casă pentru școala de băieți, și o casă pentru școala de fete, căci trebuie să aibă un focar pentru instrucțiune, atât pentru băieți cât și pentru fete.

Dar care este focarul de lumină pentru băieți și fete? Cele patru ziduri cu un acoperiș pe ele? Focarul de lumină pentru băieți și fete este învățământul ce-l dai între cele patru ziduri, este învățătorul care propune învățământul, este revisorul care inspectează, este în fine totalitatea insuficientă a celor cari iau

parte la școală. În mâinile cui dar lăsați școala? Învățământul în comună al cui este? Al puterii centrale, apoi ce descentralizați la comună? cele patru ziduri materiale pentru școală? Apoi aceasta numiți d-v. o descentralizare în instrucțiunea publică! Dar unde mai găsiți d-v. o asemenea descentralizare? Alta este chestiunea, dacă ar fi bine sau nu să se dea la noi o asemenea descentralizare, și dacă veți recunoaște că este primejliș de a o da, atunci să ștergem cuvântul de descentralizare din vocabularul nostru. Dacă voiti însă în adevăr descentralizare în școală, atunci dați comunei, care plătește sarcinile școlii, și dreptul de a decide ceea ce se petrece în școală, iară puterea centrală să aibă numai inspectarea superioară.

Și fiind că raportul vorbește de Englitera — punându-mă iarăși sub controlul colegiului nostru d. D. Ghica — voi zice că nu este exact că în Englitera sunt cele mai multe școli, căci cele mai multe sunt în Germania, dar pentru un moment să admitem aceasta, — apoi știți d-v. ce a făcut Englitera pentru școli?

Până la 1834 n'a cheltuit statul englez o para pentru școli, cheltue-le le suportă comuna, districtele; mai ales instituțiunile private, nici odată însă statul. Și numai de la 1834 a început statul a da ceva, o jumătate de milion de franci pentru o populațiune de 25,000,000, câtă era atunci, (vorbesc numai de Englitera europeană), și a dat statul englez această subvențiune numai pentru a veni în ajutor la construcțiunea localurilor în acele comune cari erau mai lipsite de mijloace. Într'un stat descentralizat proporțiunea este inversă, sufletul învățământului îl are comuna, iară zidurile le plătește statul. De atunci încoace s'au augmentat subvențiunile statului, și la 1863, mi se pare, a venit așa numitul cod revăzut în Anglia, care a prevăzut niște subvențiuni regulate pentru școli, dar totdeauna principial a fost că numai școlilor, cari există deja din inițiativa privată, le dă statul ceva. Aceasta, d-lor, înseamnă descentralizare; d-voastră însă prin acest proiect n'ați făcut așa. Ați zis numai: comuna plătește casa, aceasta ca primul punct de descentralizare. Însă aceasta este numai o nouă luare de bani din comună, dar nu o independență a ei.

Al doilea punct de descentralizare al d-voastră este: comuna îngrijește pentru cheltuielile bisericii, dar cum îngrijește? Ea trebuie să suporte cheltuielile pentru reparația bisericii, pentru plata preotului; numirea acestuia însă o face autoritatea bisericăscă; dar averea bisericii unde este? Cum d-lor, statul a secularizat averile monastirești,—și în ceea ce privea relațiunile lor cu străinătatea, bine a făcut că le-a secularizat, dar averile cari s'au destinat pentru biserică și școli, statul le-a vîrit în casa sa și acum după ce le-a cheltuit, te miri pe ce, acum vine și zice comunei: Ești dău descentralizarea; plătește la biserică și preotul de numit el numesc, cele-alte regulări le voi face eu, banii reamăși din vechime acestor așezăminte ei iau și 'i administrez eu, tu, comună, plătește din alți bani.

Aceasta e descentralizarea în ale bisericii? Apoi descentralizare în ale bisericii înseamnă că trebuie să lăsați bisericii averea destinată ei și dreptul de a o administra ea. Ați mai lăsat comunei salubritatea publică prin frumoasa frază care merită a fi citită: „Comuna mai contribuiește și la întreținerea serviciului sanitar”; pe funcționarii însă, pe doctorii ei numește ministerul de interne, comuna numai ei plătește...

Voc. Nu ministerul de interne, ci județele.

D. T. Maiorescu. Apoi consiliile județene sunt mai tot-d'una în mâna prefectului. Dar, d-lor, ce înseamnă descentralizarea? Avuți onoarea să vă spun că acolo este descentralizare unde cu un cuvânt resumatoriu lucrurile se petrec așa:

Tu dai bani, și eu controlez pe acei cari li ia; adică tu dai bani pentru școală, tu ai să 'i numești pe învățători, și eu statul controlez pe învățatori, și eu statul controlez tu dai bani pentru biserică, tu să administrezi și averile bisericii; tu dai bani pentru salubritate publică, tu să administrezi și veniturile destinate pentru aceasta. Cu alte cuvinte, descentralizare comunală este atunci, când comuna singură administrează acolo unde dă bani; statul numai controlează, dacă vrea. D-voastră însă prin proiectul acesta ați făcut tot ceea ce era la 1864 și 1874; ați zis: descentralizare este în ale caselor școlii, ale plăților bisericii și igieniei, ear în cât privește averile acestor așezăminte mi le rezerv mie, Statul.

Iată, d-lor, ce descentralizare faceți d-voastră. Aceasta este cu neputință, căci ar fi suprimarea acelei idei mari din constituțiune, dar foarte greu de realizat, care se numește descentralizare.

Dar, d-lor, se poate o lege de descentralizare în comună fără ca alături de dăna să fie și celelalte legi reformate pentru aceasta? Apoi ce înseamnă o descentralizare comunală? Înseamnă că am luat o parte din atribuțiunile puterii centrale și le-am dat comunei; apoi o asemenea măsură trebuie să meargă imediat paralel cu schimbarea celorlalte legi și cu o reducere însemnată în bugetul general al statului și prin urmare a impozitelor, încercându-se bugetul comunei. Prin urmare voiti să dați învățământul la comună, descentralizați cheltuielile din bugetul statului; voiti să dați igiena la comună, să așteți pe cetățeni din contribuțiunii cu această cheltuială și dați-o la comună; voiti să dați biserică la comună, scădeți cheltuiala din venitul bisericăsc și dați-o la comună, sau dați din venitul domeniilor statului intrupând-o la comună. Ast-fel, domnilor, reforma decentralizatoare, sunt convias că nu poate să meargă de cât paralel cu o altă mare chestiune, care trebuie să vă preocupe pe d-voastră, cu chestiunea domeniilor statului. Dar mă mărginesc a fi atins această numai în treacăt. La 1864 s'a făcut cum știți o lege comunală; de la 1864 până acum merg mat bine oare serviciile ce s'au luat asupra comunei de cât mergeau înainte? Școala este mai bună acuma de cât în 1864? D-voastră de prin localitate vedeți oare că biserică stă mai bine de cât atunci? Vă par că monastirile împuținătate merg mai bine? că sunt mai bune cimitire, că este mai lătit învățământul de la 1864? După experiența mea, răspunsul este negativ. Biserică se află astăzi în mai rea stare de cât la 1864, școlile din sate, mai rău.

D. D. Miclescu. S'au stricat la 1874.

D. Maiorescu. S'au stricat la 1874 în parte; s'au stricat la 1864 și 68. În privința aceasta d. Miclescu trebuie să fie generos cu cifrele, căci de la 1864 încoace s'a stricat în fiecare an. Dar trebuie să ne întrebăm care este cauza acestui rău? Lovitura de stat de la 1864 și mai ales modul cum s'au făcut secularizarea monastirilor închinat: luându-se averile din administrațiunea lor, administrațiunea locală, luându-se eforiei școlii dreptul de dispunere a acestor averi, luându-se fondurile monastirilor și înglobându-se toate aceste fonduri într'o casă centrală, fără serviciile specifice, s'a lovit de paralizare toate instituțiunile independente.

Departele de mine idea de a acuza măsura foarte justă de a se seculariza averile monastirești; însă ceea ce trebuie notat este că toate aceste averi secularizate s'au contopit în casa centrală a Statului, fără a se specifica modul întrebuințării lor. De atunci trebuia ca fiecare mănăstire să 'i administreze averea ei, de atunci și școala și comuna trebuiau să-și aibă fondurile lor deosebite.

Când veți aplica legea însurățelilor și veți face descentralizarea învățământului public, a bisericilor, a

tutor sarcinilor comunei, atunci voiti a le da și parte din ce li se cuvine. Când li dați nei administrarea, dați și nu avere ridicată prin taxe și ci avere din aceea pe care Statul din pământul României destinată de strămoșii d-v. la școale, biserică și salubritate publică. Atunci va fi comuna văr descentralizată. Atunci cefă ce. Așa cum este acest nu 'l pot considera de cât mecanism al numărilor. Dar pasă noă de titlul hârtiilor, dul de numire al primarului sisiliului comunal? Le 1864 meă v'r'o 5 candidați; la 1874 zis să fie șapte; acum se p'9; numirea primarului era de ministerul de interne, dint didații ce au intrunit mai multuri ori era făcută d'adrepți era alegere din parte consiliu munal — toate aceste sunt c da detalii ale mecanismului nistrativ. Cestia cea mare es unde să ia comuna ca să plăteas ce puneți în sarcina ei? Apoi d-lor, nu v'ați întrebat nici în ce relațiunii stă bugetul Statului acela al comunelor? Dacă calculul, ajungem aproape la torul rezultat: mai mult de tate din impozitele ce cere de la țăranii, vine și comuna cere, și apoi a ajuns a fi un o introdus în guvernele noastre de câte ori voim să descărcăm getul Statului aruncăm gre sarcina comunei; pare că nu este tot așa de simțitor plătește comunei, sau Statului județului, pare că nu se ia din și aceeași pungă a lui, pungă sărăcită.

Dacă este foarte adevărat piul teoretic pus de d. raportor acolo unde se controlează între țarea banilor, acolo se solicită tivitatea publică; atunci înc de puneți în practică ideea descentralizării dăni o adevărată a comunelor.

D-lor deputați, cum vedeți terminat.

Ceea ce aveam onoarea de a contra acestui proiect erau o vațiunii cari tind a arăta, că cum l-ați făcut, nu corespunde ide de descentralizare intru nimic, un mecanism administrativ se bat, dar nu este de loc descentralizarea voită de Constituanta.

Proiectul de față este un mecanism centralizator, care realizează cerințele țerei acest. Apoi dacă fără a voi înșelăm astă tarea tuturor zicând: iată descentralizarea, în realitate are să absolute miserie a comunei. Că este greșită această cale de forma ast-fel comuna; cred că fi mai prudent de a se schi legea numai atunci când veți veni cu un proiect descentraliz general; să se descentralizeze și nistrați ascolii, să se reguleze și tiunea domeniilor Statului. Fără ceasta, toată lucrarea ce se face face în zadar.

D-lor, noi ne aflăm înaintea întâmplări hotăritoare azi: fie n'ar fi resbel, fiă că n'ar fi p amândouă acestea vor avea o in rire hotăritoare asupra noastră.

Dacă soarta noastră se va pezi în anul acesta, și dacă va consfințită dorința noastră, și de se va putea consolida într'un t de pace independența noastră, fi îndoială va trebui să vină o Constituanta, care să legiferze acest pact; iar dacă nu va fi pace și fi resbel, atunci de la sine se în lege că nu veți avea timp oport ca să puneți în lucrare această ge. În amândouă casurile e mai b să așteptați. Pentru ce pripiți crearea aceasta în Maid 1878? Pentru ce voiti să faceți sub drape democrației o lege, care nu corespunde ideilor descentralizator. Pentru ce voiti? . . . Pentru ce iți să ziceți: am sferșit acum școala descentralizată, cu biserică și igiena descentralizată? Apoi, e așa. Proiectul acesta nu îndeplinește cerințele descentralizării. Pentru aceste diferite motive, at

oportunitate cât și de lipsă de noi, descentralizator, eu cred să se atingă luarea în considerație a acestui proiect de lege sau să se amâne desbateră lui până la un timp mai bun, și mai liniștit.

P. Grăditeanu. Cer cuvânt în chestia de amânare, ridicată de d. Maiorescu. Președintele. N'am auzit pe d. Maiorescu propunând amânarea.

T. Maiorescu. Ca opozițiune și minoritate, nu fac propuneri modificative. Parerea mea e să se respingă luarea în considerație sau să amâne desbateră legii; și lasăm unuia din urmașii mei cari vor să cuvântul, să primească una sau două din aceste două propuneri și să formuleze pentru majoritatea camerelor, dacă va voi.

DIN AFARA

Austro-Ungaria. — Comitele Drassy a făcut delegațiunilor o propunere despre întrebarea unei părți din creditul de 60 milioane. Declarațiunile pe care ministrul de externe al Austro-Ungariei le-a făcut cu această ocazie, nu justifică speranțele, cu care opinia publică a Europei se mângâie despre intrarea congresului și despre restabilirea păcii.

Chiar intrându-se congresul, ministrul de externe al Austro-Ungariei crede că monarhia trebuie să și desvolte toate puterile, pentru că nu se poate atârna de alte puteri. Intrarea congresului și prefacerea prin comună învoire a tratatului de la San-Stefano nu esclud încă eventualitatea, ca Austro-Ungaria să fie obligată să recurgă la arme și să și angajeze ast-fel interesele amenințate.

Toate acestea dovedesc, că în cercurile hotărâtoare din Viena situația nici acum nu inspiră încredere. Măsurile militare ce urmează a se lua atât în Dalmația, cât și în Ardeal sunt cele mai vădite urmări ale acestei neîncredere.

O faptă, care nu trebuie să fie recută cu vederea, e ocuparea fortăreței Ada Kaleh de către trupele Austriei. În sine, lucrul nu are o deosebită importanță; el ne încredințează însă despre bunele relațiuni ce există între cabinetul din Viena și Poarta otomană. După această faptă nimeni nu se mai poate îndoi, că pregătirile Austro-Ungariei se fac cel puțin indirect în favorul Turciei, și că eventuală acțiune a Austro-Ungariei încă de pe acum se accentuează ca ostilă Rusiei.

Englita. — Știrile despre intrarea congresului, a căror adevăritare o așteptam, se desmint atât din St. Petersburg, cât și din Berlin. După cum se vedește din St. Petersburg, negocierile între Rusia și Englita tot se mai urmează, și până acum nu s'a hotărât nimic definitiv relativ la locul și timpul intrării congresului. Așa dar intrarea congresului s'a hotărât numai în principiu.

Fiind ast-fel, de sine se înțelege, că e neadeverată știrea că guvernul german a expedit invitațiunile pentru congres. O depeșă din Berlin ne spune deci lămurit, că nu s'a făcut această epocă și mult dorită expediție.

Desmintându-se această știre, se desmint tot-o dată și celelalte, ce stau în legătură cu deșea, și situația rămâne pentru noi, ca mai înainte, indecisă și atârnată de hotărârile cabinetului din Londra.

Neisbuita Congresului

(urmare a 4-a)

II.

Vrednic de luare aminte este că, afară de Muntenegru, care primește mai mult decât ar fi fost în drept a cere luând de temelie starea de

uti possidetis, și mai mult decât s'a gândit vre-odată a cere, nici un popor nu se arată mulțumit cu rezultatele războiului; și poporul rusesc nu se pare a fi cel mai puțin mulțumit. Când a început dușmăniile, cea mai ne bună încredere domnea la St. Petersburg: campania era să nu fie alt-ceva pentru oșterea rusescă decât o preumblare militară, și de mai înainte se pregăteau a sărbători niște biruințe neîndoelnice. Când înfrângerile începură pe rând, când oșterea din Armenia fu respinsă până la poalele Caneazului, când acea de la Dunăre fu oprită în loc în gurile Bulgariei, când multe din cele mai înalte familii începură a plânge pe fiii lor uciși, și când se văzură sosind pe toată ziua mărățe convoluri de bolnavi și de răniți, beția de la început făcu loc la descurajare și la o zdrobire cumplită. Când mai apoi sorții se întoarseră iarăși în partea rușilor, și când un șir de izbâzi ameliitoare li aduse în câteva săptămâni de la malurile Dunării până sub zidurile Constantinopolului, cerețile opinii creșcuseră în măsura temerilor încercate la început. Nu mai putea fi vorba acum de simple mulțumiri ale iubirii-de-sine; se cereau neapărat câștiguri reale și statornice. Nu se putea admite ca Rusia să mai treacă o dată prin asemenea încercări: țara avea dreptul să primească prețul legiuit, prețul întreg al siliștelor ce și dăduse, al cheltuielilor făcute, al șiroaelor de sânge vărsate. Și pentru ce oare să se mai oprimească la jumătatea drumului? Pentru ce să nu se dea atâtor familii încernite mângâierea unei învingeri hotărâtoare a patriei asupra unui dușman de atâtea veacuri? Nu ar fi o deridere de a se mulțumi cu un petec al Armeniei și cu câte-va sate de pe malurile Dunării? Pentru ce să nu se ia și să nu se păstreze Constantinopolul? Și, mai pre sus de toate, pentru ce să nu se dea vitejilor ostași, cari așa de bine o câștigase, plăcerea de a intra într-un oraș care le sta deschis? Astfel vorbeau toți aceia cari de mai aproape sau de mai departe se țineau de oșterea, astfel vorbeau comitetele panslaviste și ziarele din Moskva. În ochii unei părți însemnate a nației rusești, tratatul de la San-Stefano nu îndeplinește leguile nădeji ale țerei: el este un fapt de slăbiciune în fața popoarelor apusene și o concesțiune zadarnică, căci rivna reuțăcioasă și ură pentru numele de „rus” sunt singurele simțiminte ce însulă pe acele popoare, și nici o dovadă de abnegare nu este în stare de a le mulțumi. Lesne se poate înțelege că „patrioții” sau „adevărații ruși”, precum se procelesc acei ce propoveduesc aceste păreri despre tratatul de la San-Stefano, nu puteau primi cu bine propunerea unui congres, care ar avea a cerceta acest tratat neîndestulător și care ar putea cuteza a cere să-l revizuească.

Clasele diriguitoare și mai ales lumea oficială judecă împrejurările cu mai mult sânge rece. Aceste cercuri luminate nu uită că, dacă nu s'a înființat o coalițiune în potruiva Rușiei ca în 1854, și dacă s'a lăsat calea slobodă oștirilor ei, Rusia o datoră acesteia îndatorire luată de deșea de a nu jigni interesele celorlalte puteri. Neutralitatea Europei n'a fost căpătată și asigurată de cât numai prin făgăduința de a nu intra în Constantinopol, de a nu mări prin nici o alipire pământul european al Rusiei, și de a nu se atinge de chestiunile de un interes obștesc de cât în înțelegere cu Europa. Și în adevăr, *Journal de St. Petersburg* de și deschidea șpalturile sale aprinșelor rostiri ale patriotismului rusesc, a amintit cititorilor săi că „ocărui țării făgăduința de a întreba pe Europa asupra ver ce schimbări care ar avea un caracter european, că această făgăduință făcuse ca războiul să rămâie localizat, și că, chiar dacă nu ar fi fost astfel, făgăduința tot ar trebui ținută.” Tot a cel ziar semi-oficial sfârșia cu următoarele cuvinte, cari conțin o mărturisire: „Aceasta este o con-

siderațiune politică de treapta cea mai înaltă, care a scăpat din vedere prea multor bărbați.”

Dacă ast-fel sunt simțirile poporului rus, cu ce ochi căută Serbi să privească tratatul de la San-Stefano? De la deșteptarea chestiunii Orientului, ziarele din Belgrad învoacă neconținut amintirea unui împărat sârbesc numit Dușan a cărui ființă chiar este foarte supusă la îndoială, care ar fi avut adunate sub domnia sa toate popoarele ce locuiesc la amiază zi de la Dunăre. Reînviarea acestei mari împărății sârbe prin desrobirea populațiunilor creștine și resturnarea stăpânirii musulmane, eată care este menirea la care este chemată Serbia. Principatul are însărcinarea de a îndeplini față cu Turcii rolul Piemontului față cu Austriicii, și de a se întinde treptat până la Marea Neagră și până la Arhipelag. Aceste sunt scopurile ambițioase, cari de două ori au îndemnat pe Prințul Milan a lua armele în mână. Din nefericire pentru Serbia, de și hrănind aceleași scopuri ca Piemontul, ea nu avea a face ca acesta, cu un aliat desinteresat. Franța putea să dovedească ca hotarul austriac, prea apropiat de Alpi, să fie dat înapoi de pe Tesio pe Mincia: ea nu se gândea a câștiga pentru sine nici un pvlmac măcar din pământul italian. Rusia, îngrijită numai de foloasele sale, nu are nici un cuvânt de a sprijini scopurile Serbiei în dauna a înșei câștigurilor sale; și deșea nici că a bagat în seamă dorințele acelu mic popor neliniștit și în frământare. Serbi nedăjduiseră de a câștiga cel puțin toată acea parte ce păstrează încă numele de Vechia-Serbie, deși de mult nu se mai adă acolo nici o familie serbească: nu li s'a hărăzit de cât o îndreptare de hotar și câte-va județe a căror locuitori nu sunt mai mulți 350.000. Înființarea unui mare principat bulgar, de patru ori mai locuit, și care aține calea în toate părțile, pune pentru tot-deauna un capăt visurilor unei mării nesfârșite cu cari se legăna în Belgrad. De aceea *Istok*, organul patrioților sârbi, scoate plângeri amare în potruiva Rusiei, pe care o învinovățește că a amăgit și trădat pe poporul sârbesc. Aceste învinovățiri sunt muștrate cu cea mai mare vioiciune de ziarele panslaviste din Moskva. Dacă Serbia, zic aceste fol, întimpină o desamăgire după ce-a făcut jertfe însemnate, pentru ce vrut-a să joace un rol mai presus de puterile sale? De ce și-a însușit o însărcinare pe care nimeni un să rădicat armele în potruiva Turciei, atunci când nimeni nu-i cerea asta și atunci când intervenirea ei înarmată putea face să se nască o neînțelegere între Rusia și Austria? Avem noi trebuință să le amintim că în peninsula Balcanilor se găsește milioane de Bulgari de Greci și de Ilirieni, ale căror drepturi prețuiesc tot atât ca și ale Sârbilor?... Cum Serbia, care de abia se poate ocărui pe sine însăși și ale cărei certe interne sunt nesfârșite, ar putea ocărui și absorbi niște popoare străine? Ea câștigă mai mult încă de cât aceea- ce ar avea dreptul de a cere, căci ținuturile ce i se dau sunt locuite unele de Bulgari și altele de Albaneji.— Aceste muștrări ale ziaristice rusești nu au ramas fără de răspuns și ocăruierea sârbească a rostit voința sa de a supune congresului cererile Principatului. Până atunci în tot locul copriusă de oștirile sârbești, sau de cele românești, Bulgarii pe cari Rușii i-au înștiințat că sunt liberi, se reacoală și atacă fără osebire pe Sârbi și pe Romani; cât pentru liberatori lor, Bulgarii se mângâiească până acum a-i pungăși și a-i furca. Puțin încântați de aceste apucături ale „micilor frați”, comandanții rusești au fost siliți să puie să spanzure pe mai mulți Bulgari, de cât ce Turcii au bătut la falangă în curgere de zece ani.

(Va urma).

CRONICA

Călătoria M. S. Domnitorului.

— Duminică, 14 Maiu, la orele 8 și jum., I. S. Domnitorul a pornit din Câmpu-Lung, dupe ce mai întâi și-a luat zioa bună de la gasdă și de la toate persoanele cari veniseră a-i ura o călătorie bună.

Înălțimea Sa, escortat de d-nii ofițeri superiori ai brigădei d-lui colonel Vlădescu, a străbătut acest plăcut oraș, frumos împodobit, în strigătele de ura ale populațiunii, pe când dupe ferestre i se arunca mulțime de buchete de flori.

Dupe o călătorie de 4 ore prin munții cei mai încântători ai districtului Muscel, și de prin prejurul cărorora sătenii eșiau înaintea Înălțimii Sale, spre a manifesta sentimentele lor de iubire, M. S. Domnitorul a ajuns la satul Gemeena, frontiera districtului. Aci Înălțimea Sa fu întâmpinat de d. prefect al districtului Dâmbovița, de d. Costică Fusea, deputat, și de d. G. Rădescu, membrul consiliului general, carele a rostit un mic discurs foarte bine simțit, în mijlocul populațiunii plină de veselie. După aceea, Înălțimea Sa fu condus la locuința celui mai mare proprietar sătean, d. N. Dieconescu, care și împodobise casa într-un mod foarte distins pentru a primi pe Domnitorul țerei. Aci asemenea primarul și proprietarul au primit pe Maria Sa cu discursuri de bună-venire, terminate în strigătele de ura ale populațiunii, adunate în mare mulțime în curtea proprietății. După aceasta s'a urmat dejunul sub un umbrar mare și foarte frumos, la care Înălțimea Sa a bine-voit a intruni pe primarul comunei și pe gasdă.

La orele 2, Maria Sa, escortat de o mulțime de săteni și primari, a pornit spre Tergoviște, unde și-a făcut intrarea la la 6 și jum., ore. Populațiunea vechii capitale a țerei nu s'a lăsat a fi întrecută de celelalte orașe, pe unde trecuse Maria Sa, și mai toată eșie înaintea Soveranului la bariera orașului, unde era așteptat de primar, cu tot consiliul municipal cu pâine și sare. Înălțimea Sa coborîndu se din trăsura, d. primar a rostit un discurs, urând Mariei Sale bună venire în vechia capitală a țerei. După aceea, urcându-se în trăsura, și escortat de d. general Racovița, împreună cu toți d-nii ofițeri superiori ai divisiiei, sale, de un escadron de călărași și de toată populațiunea, Maria Sa a mers direct la biserica catedrală. Aci i s'a oferit, de către o fetiță din școala de fete, o cunună foarte frumoasă de flori; la intrarea în biserică fu primit de cler, de către care s'a oficiat un serviciu divin. După terminarea serviciului religios, Maria Sa merse la casa d-lui Brătescu, ce se pregătise și se împodobise foarte frumos de către d. proprietar, pentru reședința Mariei Sale. Aci Înălțimea Sa fu primit de d. și d-na Brătescu, cu un buchet de flori, pe care Înălțimea Sa primindu-l, bine-voit a oferi grațios brațul d-nei Brătescu și se urcă în salon, unde, după aceasta, toate autoritățile și clerul au venit pe rând de s'a prezentat Înălțimii Sale.

La 7 ore s'a servit prânzul, la care a luat parte primarul orașului, d. Costică Fusea, deputat, d. și d-na Brătescu și mai mulți notabili orașeni. Primarul orașului la finele prânzului, a purtat următorul toast.

„Maria Ta!

„În numele Cetățenilor Tergoveșteni, pe cari am onoarea a-i reprezenta aci, ridic acest toast în sănătatea Mariei Sale, rugându pe Dumnezeu să Vă trăiască mulți și fericiți ani pentru mărirea și prosperarea României.

„Să trăiești, Maria Ta!

La care Înălțimea Sa a bine-voit a răspunde:

„Sunt acum șase ani când am venit împreună cu armata în mijlocul d-voastră; am început discursul Meu adresat ofițerilor cu cuvintele următoare:

Tergoviște, acest vechiu scaun Domnesc, ne oduce aminte timpurile glorioase

în cari o parte a armatei a avut onoarea de a lupta pentru drepturile țerei, și am sfârșit discursul zicând, că nu Mă îndoesc nici un moment, când țara va avea trebniță de d-voastră, veți alerga din toate unghirile țerei pentru apărarea sa, și astfel veți aminti timpurile glorioase ale secolului trecut. Nu am crezut că această Mea dorință se va împlini așa de curând, și astăzi întreaga armată a avut fericirea de a vărsa sângele său pentru independența scumpei Noastre patrii; am înscris o pagină din cele mai frumoase în istoria noastră, care va rămânea neștearsă pentru generațiunile viitoare; patriotismul țerei întregi a adus acest măreț rezultat și fie-care județ a adus obolul său. Mulțumesc județului Dâmbovița, pentru partea ce a luat și el, și ridic acest pahar în sănătatea d-voastră, cari mi-ați făcut o primire atât de strălucită.”

Acestui toast, D. C. Fusea, deputatul colegiului III, a răspuns, purtând un toast în sănătatea Mariei Sale Doamnei, cu cuvintele următoare:

„Ridic acest toast în sănătatea Mariei Sale Doamnei, care, în tot timpul rebelului, a căutat pe oștenii căzuți în luptă cu atâtea devotament, în cât și a expus chiar sănătatea.

„Trăiască Maria Sa Doamna!

Prelungite urări de Să trăiască s'a repetat.

După terminarea prânzului, la 9 ore, Înălțimea Sa a eșit în trăsura, însoțit de ministrul de resbel, de a făcut o preumblare prin oraș, care era foarte frumos iluminat și a cărui populațiune umplea stradele pentru a aclama pe Maria Sa Domnitorul.

M. S. Domnitorul, în zioa de 13 Maiu, a făcut o excursiune în trăsura la Rucăr.

Plecarea a avut loc la 9 ore dimineața. Maria Sa s'a oprit în cale la Nămăești, spre a visita monastirea, a căreia biserică săpată în stâncă, merită de a fi admirată. La comuna Mateiași Înălțimea Sa a examinat cu cel mai viu interes noua șosea, împreună cu lucrările de artă ce s'a construit de curând, și care, ocolind muntele numit Piatra Nămăeștilor, merge până la Dragoslavele.

M. S. Domnitorul, în urma stăruințelor generale ale Muscelenilor și convins de necesitatea de a li se deschide un debușeu spre frontarie, prelungindu-se șosea până la hotarul la o distanță de 7—8 kilometri, a promis că va pune toată stăruința pentru realizarea acestei legitime cereri.

La comuna Dragoslavele, M. S. aflând că sunt doi soldați răniți în campania trecută, a bine-voit a-i decora.

La Rucăr, Maria sa a fost primit cu același entusiasm cu care Națiunea întreagă l'a întâmpinat pretutindeni; în călătorie, în câte-va comune, M. S. a văzut cu deosebită satisfacțiune pe elevii școlilor primare rurale făcând mânărua armelor cu niște puști de lemn improvizate, precum și evoluțiunile școlilor de campanie. Elevii erau comandați de chiar unul dintre deșii.

Mariei Sale l'a oferit o coalițiune în casele d-lui Baștea, cel mai însemnat dintre monenii acelei comune. Gazda și soțul ei au avut onoarea a lua loc la masă la dreapta și stânga Domnitorului.

M. S. a admirat cu deosebire costumele naționale atât al gazdei cât și al tuturor locuitorilor din Rucăr, unde acesta e conservat în toată corecțiunea și splendoarea tradițională.

După 2 ore de petrecere la Rucăr, M. S. s'a înapoiat p'această cale la Câmpu-Lung.

La 6 și jumătate s'a servit prânzul, la care a fost invitate mai multe persoane de considerație dintre proprietari și comercianți.

Musica regimentului 3, sub direcțiunea d-lui inspector general Hübsch a cântat în tot timpul prânzului.

OCHI SI PLEOPE
POMADA ANTI-OPHTHALMICA

Acesta preciosa pomada, cunoscuta de tota lumea, este leacul cel mai eficient pentru vindecarea boalelor de ochi și de pleoape. Succesul său este infailibil în ophthalmia. — Pentru a se feri de contrafaceri trebuie să examinați Bureanul de la fabrica alba însemnat cu mitalele V. F. legatură cu șoara roșie, peceiea de cearta roșie, acciperisul cu hartiă alba purtând semnatura.

Un imprimat înfricând modul intrăbuntării remediului se da cumpărătorului AL EXIGE.

NOUA INVENȚIUNE
PARFUMERIE IXORA BREONIE
ED. PINAUD

Săpun . . . . . de IXORA
Essență pentru batiste . . . de IXORA
Apa de toaletă . . . . . de IXORA
Pomadă . . . . . de IXORA
Oliu . . . . . de IXORA
Praf de orez . . . . . de IXORA
Cosmetic . . . . . de IXORA

37, Boulevard de Strasbourg, 37.
Singurul Deposit aluă Aspasief Mignot.

DEPURATIF Curățirea Săngelui
du **SANG**
Cararisin! Dartue, Coji, Babele veneri-re, cu siropul depuratif al doctorului CHABLE, din Paris. Băile sale minerale, hapurile depurative, Pomada anti-dartroasa (Vezi notița). TRINȘI (Hemoroides) Pomadă curarisingind în trei zile.
In Paris, la D. Chable, rue Vivienne, 36.

PLUS DE COPAHU Fără Copahu.
Siropul cu citrate de fier al Dr. CHABLE, vindică pe dată sculamentul, slăbește vina canalului, precum Damelor POALA ALBA (les pertes blanches.) Injecțiuni pentru femei.
In Paris, la D. Chable, rue Vivienne, 36.
Deposit la farmaciile D-lor Zürner, Ris-dorfer & Eitel, și la D. Ovessa, Drogistul.

BIBLIOGRAFIE

La toate Librăriile se află de vânzare de **AL. I. SIBLEANU**
OMUL, SERBATORILE, CONSTITUȚIUNE
LEGEA ELECTORALĂ
Cugetare asupra Cugetărilor D-nului N. Crețulescu.
Prețul 1 leu nou
CARTURARUL și POPA
Prețul 1 leu nou
Depositu general la Librăria L. Steinberg.

SAPUN SULFUROS al lui A. MOLLARD
MM BARROU et VILLOT, Succesi
STRADA MARTEL, 15 — PARIS
se întrebuintează în contra boalelor de peie, crapaturilor, musculaturilor de insecte, mancarimilor, etc.
SAPUN CU ACID PHENIC
SI SAPUN CU GUDRON
preservativ în contra versatului, a cholerei, Triguilor, a boalelor de peie, epidemielor, etc.
De vindare la toate Farmaciile și la toti Commissionarii Droguisti

PO-HO renumită esență japoneză, care vindică îndată ori-se durere de cap, se găsește la farmacia d-lui F. Brus vis-à-vis de biserică Sărindar.

DOCTORUL BLUMENFELD a munită Călea Moșilor No. 27 vis-a-vis de Pomu-Verde (Tamis).

Un profesor de limbele, nedeck, Franceză, Română și Română, cunoscut în București, oferă ocupațiunile sôle ca profesor, translator la o redacțiune, școlă sau casă particulară. A se adresa la administrațiunea acestui diar.

Un profesor de la o academiă din Germania do-resce a preda lecțiuni în toate materiile gimnasiunii, școlii reale sau normale, atât pentru băieți cât și pentru fete. A se adresa la administrațiunea acestei foi.

LIBRARIA SOCEC & C-ic
A egit de sub tipar
OSTAȘII NOSTRI
POESII ȘI O SCENĂ ÎN VERSURI
cu ocaziunea
RESBOULUI ÎN CONTRA TURCIEI
de
V. ALEXANDRI
PREȚIUL 50 BANI

HOTEL WEISS
BRASIOV.
Sub-semnatul am onore a înscințat Onor. Public voiaștor, că am luat asupra acest hotel, și mă voi silii a satisfăce în privința curățeniei cât și prețurilor etc. Se găsește odăi de la 60 kr. până la 100. Cu deosebită atenție
Ión Hauptmann
Antreprenor.
locuiește Strada Lă-rană No. 7, vis-a-vis de biserică Calvină.
Doctor Bernfeld

OPERILE MUSICALE
imprintate în edițiunea noastră
THIEL & WEISS, TYPOGRAFI
Strada Lipscani, palatul „Dacia.”

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1 50
GEORGESCU TH., Două suspine. rom. pentru o voce și piano	1 40
„ Sep. roum. națională, pentru o voce cu piano	1 40
KRATÓCHWIL A. K., Hora, Vișta României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4
MUSICESCO G., Rânduiala cununii pentru piano	5
STERN L., op. 10, Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	2
„ op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
„ op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 30
„ op. 17, Hora. Mariora pentru pianoforte	1 20
„ op. 18, Durerea „mi este mare, Valse bril. pentru piano	2
„ op. 19, Visuri Ce de copil, Quadrille pentru piano	2
„ La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
„ Ișik-Polka pentru piano	1
„ op. 20, Apele de la Văcărești, Schottisch pour piano	1 50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2

Tote aceste se vând cu rabat de 25%.

MARELE MAGASIN DE HAINE CONFEȚIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE JOSEF
FURNISORUL
20, COLTIUL BULEVARDULUI ȘI
Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fasone elegante croite, dupe

Costume complete de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance și diferite alte fasone
PREȚURILE CELE

Se primește și comândi de toate felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.

J. ARDINIÈRE GRÜNBAUM
CURȚIEI
MOGOSIOAIEI, CASA GRECENU, 20
UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele din urmă jurnale de Paris și Londra.
Cămăși francezesci, albe și colorate
Lingerie de toate felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorii
Umbrele și obiecte de fantasie
Mănuși și toate lucrurile de modă
MAI MODERATE
JOSEF GRÜNBAUM
Furnisorul Cărții, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogosioei, Casele Grecenu.

CE SE POATE CAPATA PENTRU 5 FRANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR ÎN PANZARIA
LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogosioei Palatul „Dacia”

Pentru 5 franci: 1 Pantalon sêu 1 Camison de Pichet de erno.
Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
Pentru 4 franci 50 bani: 1 părech ismene bărbătești.
Pentru 5 franci: 6 perechi manșete ori ce tason.
Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbai de olandă fină.
Pentru 5 franci: 12 gulere engl., în ori-care fason și mărime.
Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapi patentate.
Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alogere.
Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adovărată.
Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de pânză adovărată.
Pentru 5 franci: 12 șervete albe de cenii.
Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă sêu brodată.
Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme în brodată.
Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantale.
Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
Pentru 5 1/2 franci: 0 cămașă de nopte de dame.
Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodată pentru cămăși de bărbai.
Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de iarnă.
Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
Pentru 5 franci: 1 fașă de masă colorată cu ciucuri, pentru café.
Pentru 5 franci: 1 cămașă sêu o pereche de ismene de damă, bogat brodate.
Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisat.
Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
Pentru 25 franci: 42 de coji — 1 bucată Chifon francezesc.
Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfants en laine couleur.
Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coji.
Pentru 20 franci: 24 coji Pichet.
Pentru 5-12 franci: 0 flanașă sêu o pereche de ismene de lină.
Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Kumburg, de 36-45 coji.
Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coji.
Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coji.
Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste franceză.
Pentru 12-35 franci. Plapămă de lină foarte fine.

Afară de articolele menționate se găsește tot-d-a-una trusouri complete.
Calea Mogosioei Palatul „Dacia”
Comândile din districte însoțite cu prețul respectiv se vor elucua foarte grabnic conșincios

FRUMUSEȚA!
FRĂGEȚIMEA TINEREȚEI A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea pelii s'ad recunoscut de toate damele cea cercetată de autorități, eselența, nevătămătorea și adevărata

RAVISSANTE
de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificațiunea pelii, recunoscut în totă lumea, s'a arătat ca cel mai bun și cel mai activ din toate mijlocele de înfrumusețare spre a depăria sigur pete de sere, coloritul sôrelui, roșeța, pete galbene, precum și toate necurăteniele pelii. RAVISSANTE dă pelii o frăgețime a tinereții foarte frumoasă roză-deschisă și ca de catife, face pelea și mânilo alb-lucitor și delicat, este recortore și păstrează pelea fragedă până în virsta cea mai înaintată.

NALSEFFICAT se găsește în București numai a d-nu BRUS, Farmacia la Speranța.
PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.
Deposit general la H. SCHWARZ, Budapesta Marie Valleriegasse No. 9.

400,000 SCÂNDURI ȘI DUȘUMELE
de fie-care dimensi de prima calitate pentru lucr de dulgherie și tâmplărie precum și lemne de construcție se vinde cu preț foarte moderat și fix la depositul meș vis-à-vis de fabrica de tutun.
(736-2) LESSEL.

Casele și grădina repau- satului marelui vornic Ión M. Manu din Strada Vănișei No. 1 respăntia Mogosioei, sunt de vânzare în total sêu în loturi. Doritorii se pot adresa pentru a trata condițiunile la D. General George Mann, Strada Mogosioei, No. 181 în toate zilele înainte de amiază.

ANUNCIU IMPORTANT.
CEL MAI VECHIU ȘI RENUMITU MAGASIN
LA STÉUA ALBĂ
SUB FIRMA
PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5. Strada Carol I No. 5.
(Curtea Veche) (Curtea Veche)
vis-à-vis de Sig. Prager vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onore a înscințat pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbai, Dame și Copii, după fasonele cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lak rusesc, de luct și de Vacs, ca și Mantale de Cauciuc pentru ploă, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumii.
Sub-semnatul adnc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat mențiune atel mele firme de un interval de 12 ani care până acum a depus probe suficiente de fina calitate a mărfiei ca și de estințatețea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi ai da concursul sêu găsind tot-d-a-una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri forte moderate.
Cu totă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”
26, CALEA MOGOSIOAIEI, 26.
DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
Obiecte de Cauciuc și Articole de Toalete. — Asemenea se angajează a efectua ori-ce comande din resortul medical.
BRUS.